

EGLUTÈ

GEGUŽÈ

1993

MAY

EGLUTĖ

GEGUŽĖ

1993

MAY

TURINYS

- 1 ŽODIS MOTINOMS, N.N.
- 3 KĄ AŠ MYLIU? Jurga Simanavičiūtė, *Lietuva*
- 4 STEBUKLINGA DAINELĖ, J. Mackevičius-Nord
- 14 VELYKŲ RYTA, Alė Paškevičienė
- 12 AR ŽINAI? N.N.
- 14 APIE ŠUNIS, Red.
- 18 PAUKŠČIAI, Vincas Čižiūnas, *Falls Church, Virg.*
- 19 JĖZUS DANGUJE, N.N.
- 21 MARIJOS MĖNUO, sesuo Margarita
- 22 MOČIUTĖ, R. Skučaitė
- 23 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 JUOKŲ MAIŠELIS
- 31 GALVOSŪKIAI
- 32 LEIDINIAI RELIGINIAM AUKLĖJIMUI

VIRŠELIS — Dail. Rūtos Pacevičienės
SKYRIŲ VINJETĖS:
Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:
R. Pacevičienė —
7, 9, 10, 14, 19

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.
Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

*Motina, man
žemė tavo vardą šneka,
Vyturėliai čiulba
jį gražiai kasryt,
Aidas jo
krūtinėn man kaip
laimė teka
Ir per širdį eina
kaip rasa skaidri.*

B. Brazdžionis

ŽODIS MOTINOMS

Motinos vardas įkvepia poetus, rašytojus, dailininkus. Mylėti motiną vadinasi – mylėti Dievą, Tėvynę, Žemę, Gyvenimą, Laisvę. Mamą, gražią lyg pasakų feją, vaikai pavaizduoja savo piešiniuose.

Iš kur Mamos semiasi to begalinio švelnumo, gerumo? Kas gi tas stebukladaris, padovanojantis Mamai šypseną?

Kaip Mamos sugeba taip užmiršti savo vargus, nepriteklius ir tau skirti vien tik meilę, švelnumą. Vien tik gerumas glūdi Mamos akyse.

Galbūt tuo spindulėliu, nuskaidrinančiu Mamos gyvenimą, ir esi tu: Jonuk, Lina, Arai, Dariau, Laura, Asta... Galbūt tavo pirmi pasiekimai, pirmi tavo žingsneliai, pirmos įveiktos kliūtys ir suteikia Mamai tos stebuklingos

gyvenimo šviesos, tos šilumos, kurią Ji spinduliuoja tau – savo vaikui.

Tegul tos gerumo bangos, pasiekusios ir sušildžiusios tave, sugrįžta ten, iš kur atsklido. Būk atidus, rūpestingas, geras savo Mamai – tuo suteiksi Jai to nepakartojamo džiaugsmo, kurio Ji labiausiai nusipelno ir kuriuo kaip niekas kitas nemoka pasidalinti su savo šeima.

Visoms Mamoms tariau pačius nuoširdžiausius žodžius, linkėdama laimės, sveikatos, stiprybės Jums ir Jūsų namams. Būkite laimingos, visos visos Mamos!

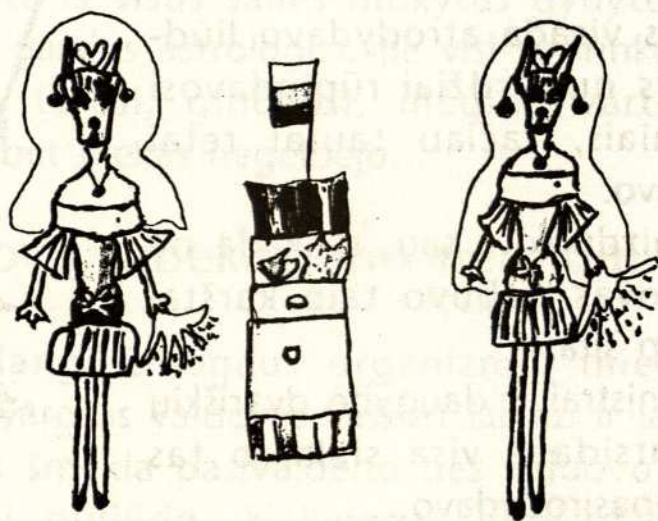
KĄ AŠ MYLIU?

Aš myliu Lietuvą
Nedidelę, bet mielą.
Aš myliu savo kaimą,
Kiekvieną žemės pėdą.

Daigelį mažą myliu,
Išlindusį iš dirvos,
Aš myliu dar ir paukštį,
Atskridusį iš toliu.

Aš viską viską myliu,
Kas mūsų žemėj gyva.
Tačiau už vis labiausiai
Aš myliu motinėle.

*Jurga Simanavičiūtė,
Telšių rajonas*

Piešė Vita Bartinkutė, 7 m. "Rokiškis"

STEBUKLINGA DAINELĖ

JONAS MACKEVIČIUS-NORD

Tai atsitiko taip seniai, jog negalima nė atsiminti.

Vienoje valstybėje gyveno valdovas, kuris plačią savo šalį valdė labai laimingai. Pats jis buvo vienišas žmogus: neturėjo nei žmonos, nei vaikų, nei giminių. Net motinos neatsiminė, nes ji buvo mirusi tuoj jam gimus.

Karalius visada atrodydavo liūdnas. Nors jis nuoširdžiai rūpindavosi savo valdiniais, tačiau tautai retai tepasirodydavo.

Ir, įsivaizduokite sau, niekada nė vienas valdovas nebuvo taip karštai mylimas, kaip šitas!

Net ministrai ir daugybė dvariškių buvo jam atsidavę visa siela, o tas labai retai tepasirodydavo...

Visi vertino jo gerumą, teisingumą, protą.

Ne kartą daugelis klausdavo patys save: ko mūsų valdovas toks liūdnas, kodėl jis nerengia iškilmingų puotų,

nesilinksmina su kilmingais svečiais, nesidžiaugia gyvenimu? Juk jis toks jaunas, išmintingas ir gražus! ir visiems tatau atrodė neatspėjama mįslė.

Tik vienas senas dvariškis suprato, dėl ko taip yra. Jis sakydavo:

— Taip yra dėl to, kad mūsų valdovas nuo pat lopšio augo be motinos glamonėjimų. Jo širdis snaudžia iki šiol, negirdėdama ir nematydama gyvenimo, nes tik motinos ranka tegali uždegti meilės liepsną kūdikio širdyje. Pamatysime, valdovas dar pralinksms, tegul tik kas nors sujudina jo sielą!

O žmonės klausydavo ir abejodami linguodavo galvas.

Staiga ištiko didelė nelaimė:

**mylimas valdovas susirgo keista liga.
Jis jokių būdu negalėjo užmigti!**

Sukvietė iš visos šalies mokytus gydytojus, žynius, išminčius ir garsius astrologus. Jie visi susirinko aplink valdovo lovą, tarėsi, ginčijosi, mėgino vartoti visokias priemones, bet niekas negelbėjo...

Valdovą tebekankino nemiga!

O kadangi žmogaus organizmui miegas būtinai reikalingas, vargšas valdovas kaskart labiau ir labiau silpo.

Mirties šmėkla pasivaideno ties valdovo pilimi! Visa šalis baisiai nuliūdo, kiekvienas nuoširdžiai gailėjosi nelaimingojo valdovo ir drebėjo dėl jo gyvybės.

Mat, naujas valdovas visada rasis, tik ar jis bus toks geras – kas gali žinoti?

Žmonės nešė į pilį daugybę visokių vaistų ir patarimų, bet niekas nepadėjo. Valdovas gulėjo puikioje savo lovoje, plačiai pravėręs akis, veltui kviesdamasis išganingąjį miegą. Jis taip nusilpo, jog beveik nebegalėjo pajudėti.

Daug dvariškių, pasislėpę kampuose, gailiai verkė, nes tarė, kad jau jokie vaistai nebegalės jo išgelbėti.

Minios valdinių ėjo prie pilies vartų, teiraudamiesi apie valdovo sveikatą.

Bet štai prie pilies priėjo apdulkėjęs senis su keleivio lazda rankoje: jis buvo visame krašte žinomas atsiskyrėlis, vienas gyvenęs oloje, išgarsėjęs žiningumu.

Betriūšiant ir beširūpinant jis buvo visai užmirštas. Dabar, patyręs valdovą sergant, jis pats atėjo.

Visą naktį senis išsėdėjo prie valdovo lovos, stebėdamas ligonį, o rytą pareiškė dvariškiams:

— Jokie vaistai nepadės.

Yra tik viena priemonė.

Valdovas

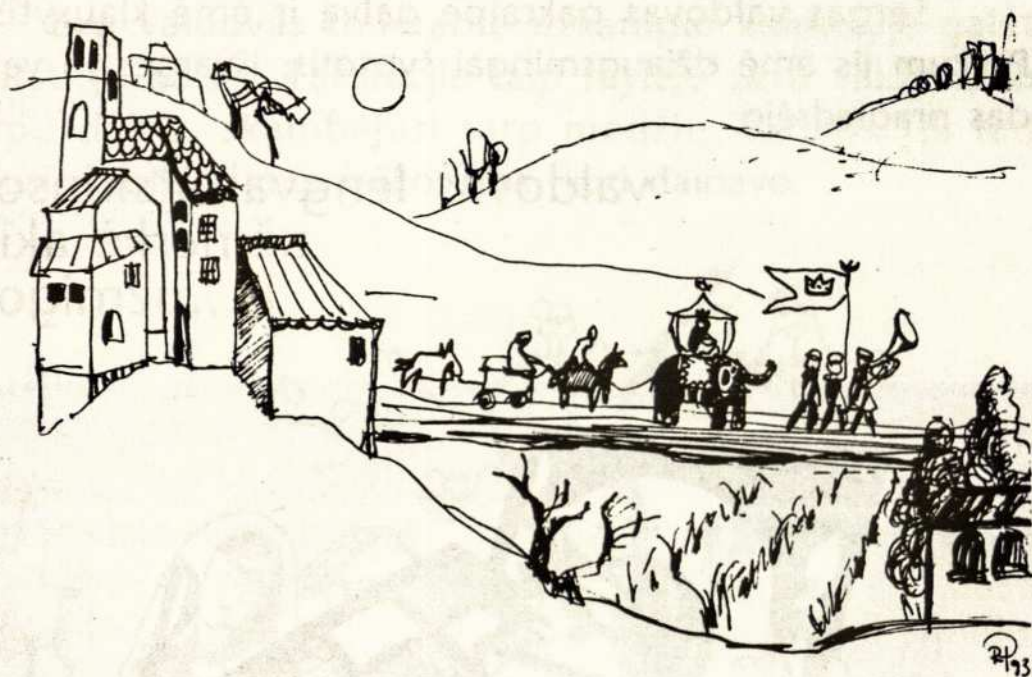
turi išgirsti

tokią nepaprastą dainą,

kuri pasiektų sielos gelmes ir už kurią
geresnės negali būti pasaulyje...

Tuoju buvo nuspręsta vežti valdovą per šalį, iš vieno galo į kitą – ar jis neišgirsias kur tokios dainos.

Atvedė valdovo mylimąjį dramblių ir ant plačios jo nugaros parengė patogų guolį su baldakimu, kur atsargiai paguldė ligonį. Gausių palydovų apsupta, procesija iš lėto ėmė eiti per miestus, laukus ir kaimus, ieškodama išganingo vaisto.

Ai, kiek dainininkų, vyrų ir moterų, stengėsi pagydyti valdovą! Kiek gražių dainų buvo sudainuota, kokių nuostabių balsų kartais pasitaikydavo išgirsti!

Tačiau valdovas tylėdamasis klausėsi ir vis tebegulėjo pramerktomis akimis, kankindamasis be miego ir laukdamas tos dainos, apie kurią buvo kalbėjęs senis.

Jau beveik visa šalis išilgai ir skersai buvo pereita, ir valdovas silpnu balsu liepė grįžti namo.

Jis norėjo numirti gimtojoje pilyje...

Vieną karštą popietę valdovo procesija slinko pro mažą kaimelį. Ir staiga iš kažkur, iš už medžių pasklido daina. Ją dainavo paprastų paprasčiausias moters balsas, ir pati dainelė buvo visai paprastutė. Tačiau joje buvo tokio keisto žavingumo, jog procesija savaime sustojo.

Sergas valdovas pakraipė galvą ir ėmė klausytis. Paskum jis ėmė džiaugsmingai šypsotis, išvargęs jo veidas pragiedrėjo;

valdovas lengvai atsiduso,
užmerkė akis
ir...užmigo!

Visi dvariškiai ėmė kalbėtis pašnibždom, atsargiai, pridėdami pirštą prie lūpų.

Pats vyriausiasis ministras išbėgo į priekį ir maldaujamai pakėlė ranką:

— Cit...valdovas miega! Į visas šalis buvo išsiuntinėti skelbėjai, kurie visur skleidė džiugią žinią”

— Valdovas užmigo!

Ir visoje šalyje žmonės vaikščiojo pirštų galais, vieni kitiems primindami:

— Cit...valdovas miega!

Lyg valdovas tolimame užkampio kaimelyje galėtų išgirsti jų balsą...Tačiau jie taip mylėjo savo valdovą!Tuo tarpu daina, skambėjusi tarp medžių, nutilo. Tik tada tesusigriebta ir imta ieškoti tos, kuri dainavo.

Deja, tai buvo labai sunku patirti. Mažo kaimelio gyventojai taip nusigando, kilmingiems svečiams staiga atvykus, jog bijojo prisipažinti...

Tačiau čia padėjo maža mergytė. Ji priėjo prie vyriausiojo ministro ir bailiai patempė už puikaus jo apsiaus-to skverno:

- Dėde, aš žinau, kas dainavo dainą.
- Sakyk greičiau, mažyte, nebijok!
- Tai mano mama dainavo prie broliuko lopšio.

Lygiai parą miegojo valdovas. Pabudęs jis panoro išvysti žmogų, išgelbėjusį jį nuo mirties. Jam atvedė jauną moterį.

— Kas tu esi ir apie ką vakar dainavai tarp medžių?

— Ai, didysis valdove, aš esu neturtinga kaimietė ir dainavau lopšinę mažam savo sūneliui, kad jis greičiau užmigtų...

Tada sukviėtė valdovas visus savo ministrus ir dvariškius, paėmė moterį už rankos ir tarė:

— Štai ši neturtinga moteris ne tik mane išgydė, bet ir pažadino mano sielą gyventi. Kokia tad galia glūdėjo jos dainelėje, padariusioje tokį stebuklą? Tai buvo motinos meilės galia! Aukštesnio už ją nieko nėra pasaulyje. Nuo šiol ši diena tebūnie vadinama "Motinos diena", ir kasmet visa mūsų šalis ją iškilmingai švęs. Viena kartą per metus mes teiksim motinoms priklausančią garbę! Šitos moters dainelė prisklidino mano širdį švelnaus atsiminimo motinos, kuri kadaise taip pat ir mane glamonėjo karšta savo ranka...

Ir nuo tada visame pasaulyje įsigalėjo gražus paprotys kasmet minėti gegužės mėnesio pirmą sekmadienį.

ŽODIAI:

puota — vaišės

žynius — viską žinantis

išminčiai — gudruoliai

baldakimas — papuošta pastogėlė

prisklidino — pripildė

PRIESKONIAI

- Ar žinote, kad senovėje prieskonių vertė buvo lygi auksui?
- Ar žinote, kad jų keliaudavo “per devynias jūras, per devynis miškus, devynis kalnus”?
- Ar žinote, kad už prieskonius senovės pirkliai mokėdavo didžiulius mokesčius, kad laivus, pakrautus prieskonių, užpuldinėdavo piratai?

■ Ar žinote, kad Kristupas Kolumbas, plaukdamas į savo lemtinę kelionę, buvo prižadėjęs Ispanijai atgabenti iš Indijos juodųjų pipirų? Ieškodamas į Indiją kelio, atrado Ameriką, kurioje juodieji pipirai neaugo. Tačiau pažadą Ispanijai garsusis keliautojas ištesėjo – pipirų atvežė. Teisybė, ne juodųjų, o raudonųjų, ankštinių, kurių galima išauginti ir namuose ant palangės – gėliapuodyje.

O dabar po keletą žodžių apie “achi” (taip raudonas degančias ankštis vadina Amerikos indėnai) ir kitus prieskoninius augalus, kuriuos jūs gerai pažįstate, bet ne viską apie juos žinote:

RAUDONIEJI PIPIRAI

Vienmetis augalas. Vaisius – nors ir ne visai įprasta! – uoga. Teisybė, bekvapė ir deginanti lyg ugnis. Tai ir yra Amerikos indėnų “chi”, kurią jie vartodavo vietoj druskos: mėsa, įtrinta “achi”, laikydavosi puikiai.

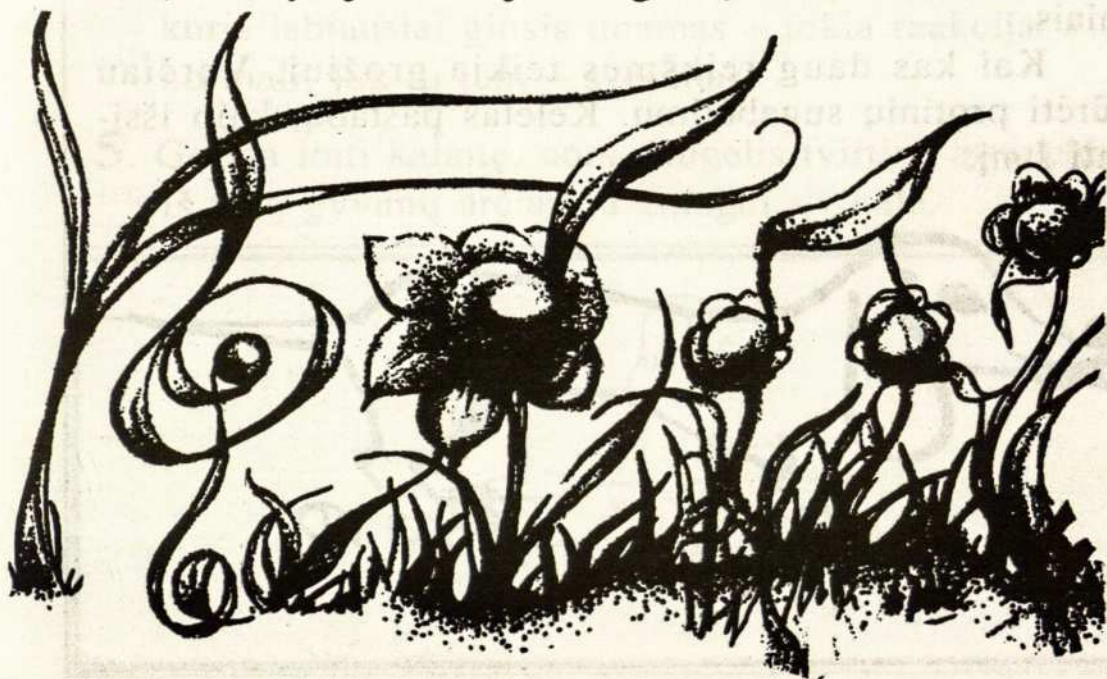

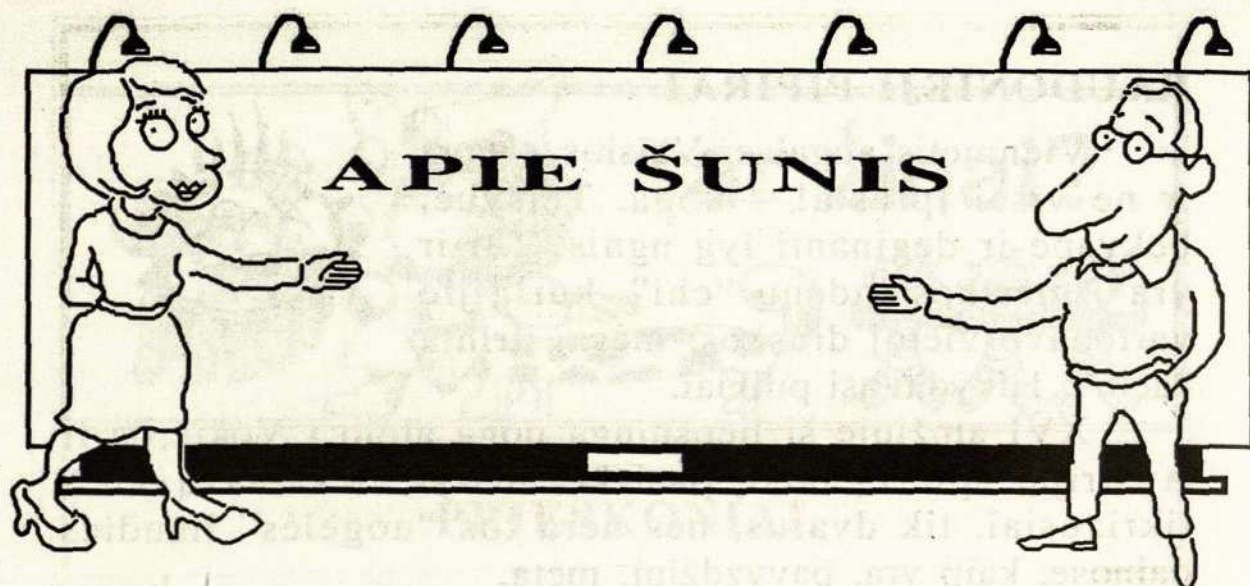
XVI amžiuje ši liepsninga uoga atėjo į Vokietiją ir Austriją, apie tą laiką pasiekė, matyt, ir Lietuvą. Bet, tikriausiai, tik dvarus, nes nėra tos “uogelės” liaudies dainose, kaip yra, pavyzdžiui, mėta.

MĖTA

“Sėjau rūtą, sėjau mėtą” – dainuodavo lietuvaitės. Mėta buvo labai paplitusi : nebuvo darželio be šio, nors ir neišvaizdaus, bet gaiviai kvepiančio augalo. Iš kur jis atėjo, tiksliai nežinoma. Niekas nedraudžiai manyti, kad tai mūsų augalėlis.

Senovės romėnai, laukdami svečių, ištrindavo mėtomis stalus... Tikėdami, kad mėtų kvapas, skatina proto veiklą, mąstytojai nešiojo ant galvų mėtų vainikus.

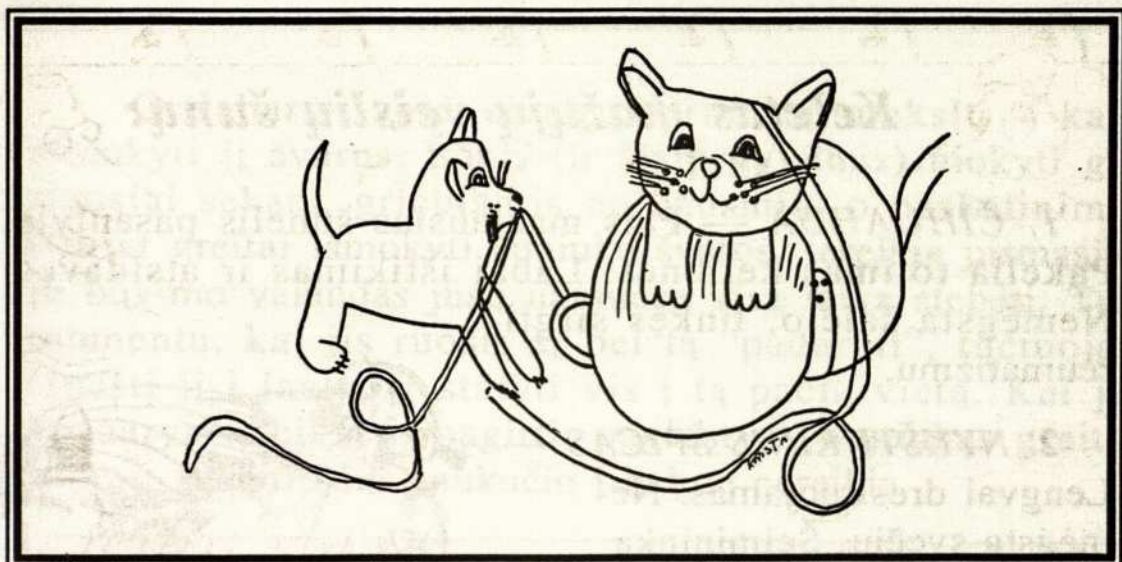

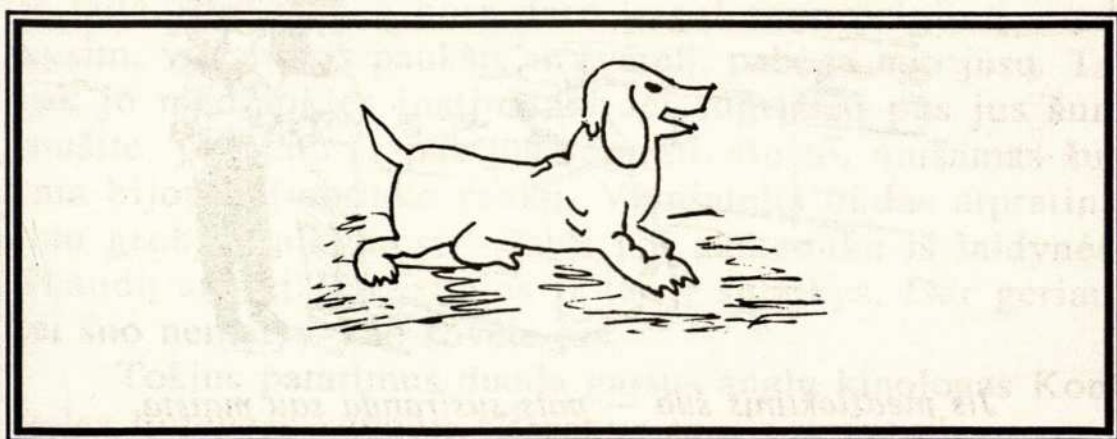
Praeitame numeryje trumpai susipažinome su katėmis. Šį kart pakalbėsime apie šunis. Kinologija – mokslas apie šunis. Net mokslas? Taip! Šunys mėgstami ir auginami visame pasaulyje: toks miesto žmonių bendravimas su gyvąja gamta. Labai svarbu išsirinkti tinkamą šunelį. O šunų veislių yra šimtai. Reikia pasitarti su specialistais, pasiskaityti literatūros. Apsisprendę laikyti mažą šunį, neapsirikssite: jie labai drąsūs, puikūs sargai, labai atsidavę šeimininkui. Be reikalo kai kas juos niekina, vadina žaisliniais.

Kai kas daug reikšmės teikia grožiui. Verčiau žiūrėti protinių sugebėjimų. Keletas pastabų, kaip išsirinti šunį:

1. Padėk trijų savačių šuniukus toliau nuo guolio.
Imk tą, kuris pirmas į jį įlips.
2. Pabarškink raktų ryšulėlį. Kuris jį narsiai puls, tas
– drąsiausias.
3. Pagąsdink aštuonių savačių šunelius, plodamas
rankomis. Kuris labiausiai ginsis, tą ir rinkis.
4. Neimk tą, kuris vos pamatęs pasimeilina. Imk tą,
kuris labiausiai ginsis imamas – tokia reakcija
normali, juk tu jam – svetimas!
5. Geriau imti kalaite, nors daugelis tvirtina atvirkščiai.
Iš visų gyvūnų arčiausia žmogui — kalė.

Keletas mažųjų veislių šunų:

1. *ČIHUAHUA* — Pats mažiausias šunelis pasaulyje. Pakelia tolimas keliones. Labai ištikimas ir atsidavęs. Nemėgsta šalčio, linkęs sirgti reumatizmu.

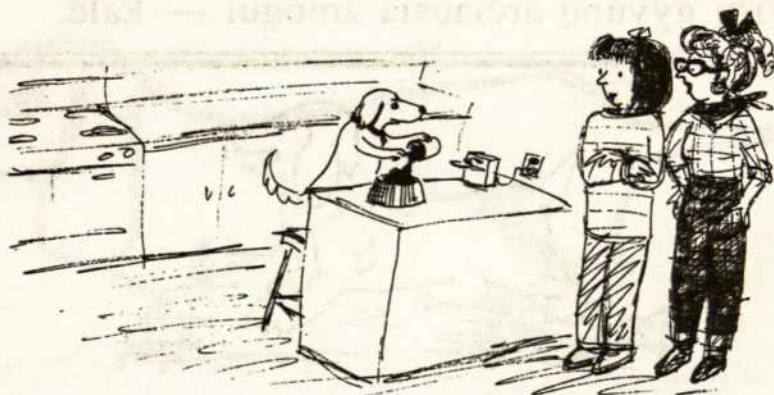
2. *NYKŠTUKINIS ŠPICAS* — Lengvai dresiruojamas. Nemėgsta svečių. Šeimininką linkęs laikyti savo nuosavybe.

3. *MALTOS BOLONĖ* — Labai myli vaikus. Ilgaamžis, geros sveikatos, švelnaus charakterio.

4. *ANGLŲ TOJ-TERJERIS* — Lengvai prižiūrimas, protingas, gyvas, mėgsta žaisti. Širdį atiduoda vienam, svetimų nemyli.

5. *NYKŠTUKINIS TAKSAS* — Labai prisiriša. Drąsus. Lengvai prižiūrimas. Supranta humorą, išradingas, atidus. Pašaliniams agresyvus.

Jis medžioklinis šuo — pats susiranda sau maistą.

O dabar – apie vieną pagrindinį mokslą – kaip išmokyti jį švaros. Šunis (ir šiaip gyvūnus) mokyti geriausiai sekasi, griebiantis ne bausmių, o paskatinimo. Norint greitai išmokyti šuniuką švaros, tereikia pirmąsias jo buvimo valandas jūsų namuose visą laiką stebėti. Tuo momentu, kai jis ruošis šį bei tą “padaryti”, tučtuojau išnešti jį į lauką ir statyti vis į tą pačią vietą. Kai jis “padarys”, reikia jį pagirti, paglostyti. Šuniukas greitai supras. Badyti šuns snukučio į balutę nereikia.

Jei jau nutarsite bausti, tai labai svarbu, kad bausmė būtų tučtuojau po nusikaltimo.

Išmokyti šuns bausmėmis nepavyks. Negalima bausti ir tada, kai šuo ką nors daro pagal savo prigimtį – sakysim, vydamasis paukštį ar žvėrelį, pabėga nuo jūsų. Tai juk jo medžioklės instinktas! Jei sugrįžusį pas jus šunį mušite, jis nenorės pas jus sugrįžti. Be to, mušamas šuo ima bijoti šeimininko rankų. Vienintelis būdas atpratinti nuo grobio vaikymosi – šauti į jį akmenuku iš laidynės. Skaudų smūgį šuo išims ir tai jį sulaikys. Dar geriau, jei šuo nematys, kad šovėte jūs.

Tokius patarimus duoda garsus anglų kinologas Konradas Lorencas knygoje “Žmogus randa draugą”.

PAUKŠČIAI

Gegutė (Coccyzus)

*Gutė – gegutė – ku kū, ku kū,
Lizdelio nekrauna,
Paukštelius apgauna.
Pakiemiais lakioja
Ir visiems kukuoja.*

Visi žmonės žino, kad
Lietuvoje gyvena gegutės.
Tiktai ne daug kas žino, kad
Amerikoje irgi yra gegučių.

Gegutė lesa vabalus,
sėklas, vaisius (razinas) ir t.t.
Gegutė yra labai nau-

dinga medžiams, nes ji sulesa visus vabalus, kurie ėda medį.

Lietuvoje gegutės deda kiaušinius į kitų paukščių lizdus, bet Amerikoje ji pati pasidaro nestriprų lizdelį iš šakelių.

Ji deda tris, keturis žalius kiaušinius. Trunka 14 dienų iki kol išsiperi paukščiukai. Jie lizde būna 7 dienas, po to išskrenda.

Aš girdėjau, kad Amerikoje gegutės naktį beveik visada įskrenda į televizijos bokštus. Ar ne juokinga?...

*Vincas Čižiūnas, 12 m.
Falls Church, VA*

JĖZUS DANGUJE

Ilgai stovėjo velykinė žvakė altoriaus gale. Bet šiandien tėvelis, eidamas į bažnyčią, Petreliui kalbėjo:

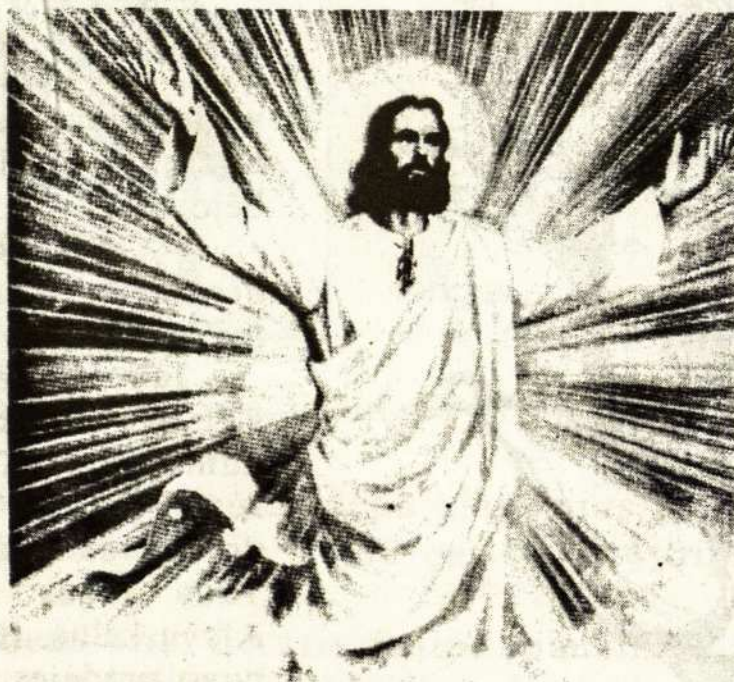
— *Stebėk šią dieną, kas įvyks bažnyčioje.*

Jau 40 dienų, kai Kristus prisikėlęs iš numirusių. 40 dienų Jėzus gyveno žemėje drauge su apaštalais. Tada Jėzus atėjo į Alyvų kalną, iš kur Jis buvo pradėjęs atpirkimo kančią, paskutinį kartą palaimino savo apaštalus, pakėlė akis ir pakilo į dangų. Iš dangaus nužengė du angelai ir tarė apaštalams:

— *Vyrai, ko jūs stovite, žiūrėdami į dangų. Jėzus paimtas į dangų ir sėdi Dievo Tėvo dešinėje.*

Linksmi apaštalai grįžo į miestą, ir dabar kiekvienais metais keturiasdešimtą dieną po Kristaus prisikėlimo švenčiama Kristaus Dangun Žengimo šventė. Jis sėdi Dievo Tėvo dešinėje. Jo žaizdos šviesiau spindi už saulę, o vietoj erškėčių vainiko Jo galvą puošia garbės vainikas. Jėzus dabar dangaus ir žemės Karalius. Visi tvėriniai — angelai ir žmonės turi jam tarnauti.

Pasaulio pabaigoje Jėzus dar kartą ateis į žemę teisti žmonių. Ir visi žmonės, kurie Jam bus tarnavę, drauge su Jėzumi įžengs į dangų visa grožybe.

**Ižengęs į dangų,
Jėzau gerasai,
Mus kvieti su Tavim
Gyvent amžinai —**

**Ten, kur šviečia saulė,
Kur žvaigždžių šimtai,
Kur gražiausias giesmes
Gieda angelai.**

gegužės mėnuo — **MARIJOS MĖNUO**

Marija yra Jėzaus ir mūsų visų motina. Ji savo pavyzdžiu ir nuolatinio rūpesčiu mus kelia prie Dievo. Ji savo tikėjimu ir nekaltu gyvenimu išsiskyrė iš visų žmonių.

Kada gamta pasipuošia kvepiančiais žiedais ir paukščiai linkmina mus įvairiais balsais, tai ši gražų mėnesį Bažnyčia ir skiria Marijos garbei. Ji yra Dievo meilės žiburys. Ji moko žmones per įvairius

apsireiškimus tiek Šiluvoje, Aušros Vartuose, Liurde, Fatimoje melstis, kalbėti rožinį, giedoti giesmes. Ji ragina mus visus grįžti prie Tvėrėjo, Dievo, prie savo sūnaus Jėzaus.

Lietuvoje buvo gan graži tradicija, kad žmonės tiek kaimuose, tiek miestuose giedodavo litaniją gegužės mėnesį. Vaikučiai, pievose priškyne gražiausių pavasario gėlių, nešdavo

Sesuo Margarita

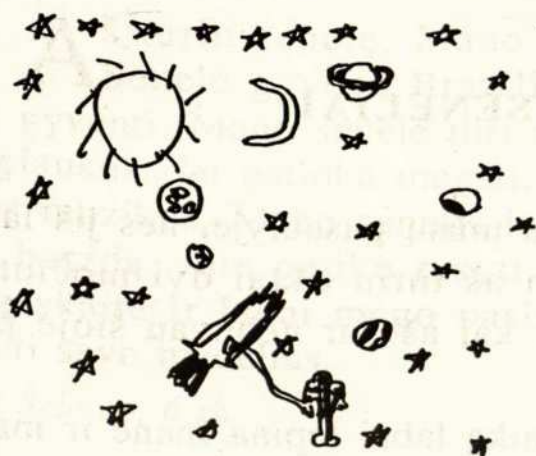
[illegible]

**Močiutė – mamytės mama.
Močiutė – namų šiluma.**

**Rašo ir piešia Toronto
Maironio mokyklos mokiniai**

Man patinka mokytis apie kosmosą. Man įdomu sužinoti apie saulę. Saulė yra labai didelė ir karšta. Aš noriu išmokti apie Saturną. Man įdomu, ar ten gyvena žmonės?

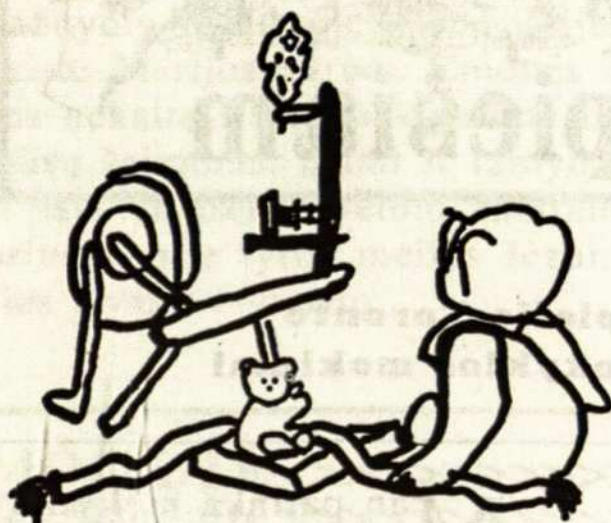
Paulius Sergautis, 2 sk.

Man įdomu išmokti gražiai dainuoti. Aš noriu būti dainininkas kaip M.C. Hammer. Man jis labai patinka. Jis labai gerai moka dainuoti.

Laurynas Sakalauskas, 2 sk.

*Aš meškiukas rudnosiukas,
Aš vienas namuose
Mažam namelyje
Ir gyvenu Lietuvoje.
Turiu meškiuką draugą,
Kartu gyvena su manim.
Tam namely,
tam mažam –
Daug džiagsmo
ten randam.*

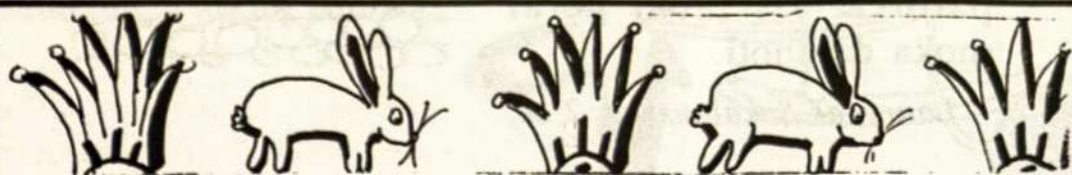
*Audra Sederavičiūtė
Lietuvių kalbos klasė*

MANO SENELIAI

Man tėtės tėvelio nėra mūsų pasaulyje, nes jis labai sirgo ir mirė. Tai šiandien aš turiu tikrai dvi močiutes. Mano mamos tėvelis mirė, kai aš dar nebuvo šioje planetoje.

Mano močiutės visą laiką labai lepina mane ir mano sesutes. Aš manau, kad jos tai daro, nes nebeturi savo mažų vaikų. Mano tėvelio mama tikrai mus daugiau lepina, negu mūsų mamos mama, užtai, kad ji neturi daug giminių. Aš manau, kad mano močiutės yra geriausios visame pasaulyje.

Tomas Pranaitis, 6 sk

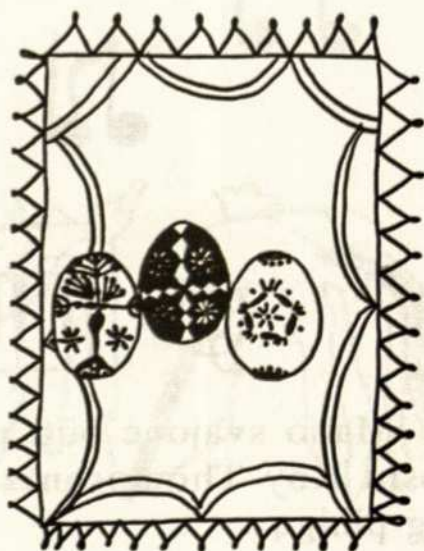

Mano močiutė gyvena New York mieste. Mano močiutei labai patinka sportas. Ji kiekvieną dieną atsikelia 5 valandą ryte ir daro mankštą. Ji visą laiką domisi, kaip man sekasi sporte, ir ji džiaugiasi, kada man gerai sekasi. Vieną dieną, kai aš dalyvausiu olimpinėse varžybose, mano močiutė atvažiuos pasižiūrėti, kaip aš laimėsiu medali.

Matas Freimanas, 6sk.

Aš turiu senele. Mano senelis šį pavasarį mirė. Senelė gyvena Brazilijoje. Žada atvažiuoti pas mus gyventi. Mano senelė turi baltus, trumpus ir banguotus plaukus. Jai patinka megzti, skaityti ir klausytis klasikinės muzikos. Mano senelis irgi turėjo baltus plaukus ir ilgą barzdą. Jam patiko rašyti eilėraščius ir knygas. Jis daug skaitė ir labai mėgo pasivaikščioti prie jūros, prižiūrėti savo medelius.

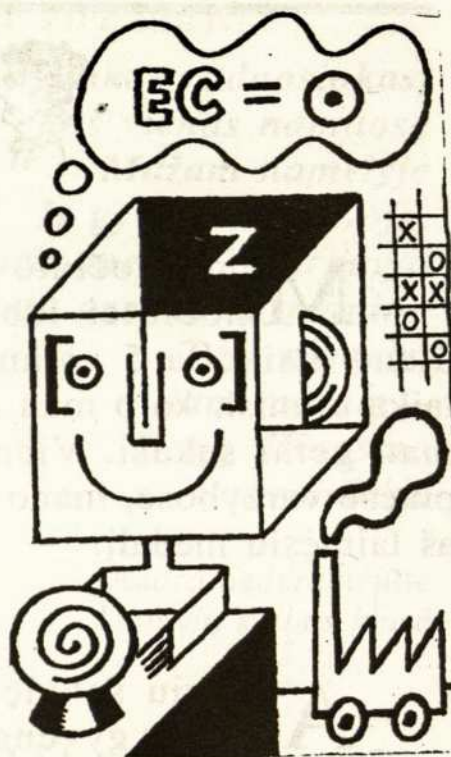
Indrė Šelmytė, 6 sk.

Veronika Levišauskaitė

MANO SVAJONĖ

Mano svajonė yra būti krepšininku, kaip Michael Jordan. Jis žaidžia "Chicago Bulls" komandoje. Man jis labai patinka, nes jis gerai žaidžia ir moka su visais gražiai elgtis. Jis aiškina vaikams, kad mokykla yra labai svarbi. Aš pirma noriu užbaigti mokyklą. Bet kartu aš noriu mokytis, kaip būti geru krepšinio žaidėju. Aš žaidžiu savo anglų mokylos komandoje. Aš namuose žaidžiu krepšinį su savo broliukais ir draugais. Man reikia daug dirbti. Gal kada nors ir aš pasidarysiu toks geras žaidėjas kaip Michael Jordan.

Antanas Repšys, 3 sk.

Mano svajonė būti pianistu. Galėsiu rašyti muziką. Grosiu Roy Thompson salėje. Būsiu žinomas ir gausiu daug pinigų.

Tomas Ambrozaitis, 3 sk.

Maskvos Lietuviška Mokykla

Šiomet Kultūros ministerijos pastangų dėka, Maskvoje pradėjo veikti lietuviška mokykla. Maskvos lietuviai labai ją didžiuojasi ir saugo, kaip tikrą šventovę. Tai mūsų pradinė lietuviška gimnazija "Šaltinėlis". Joje mokosi 18 mokinių, o kiekvienam mokiniui tenka po vieną mokytoją. Mokiniai prisiuntė savo piešinius.

ŽMOGAUS LIKIMAS

Išskrido žuvėdros toli į liūliuojančią jūrą,
Kaip metai praskrido lėtai.
Sėdžiu ir galvoju, kodėl man jau taip
Aukščiausias paskyrė nelemtą likimą.

Tėvynė gyva, bet jos čia nėra
Ten liko užburtos mano laimės ir meilės svajonės.

Skrendu sapnuose ir matau, ir jaučiu
Čia mano šalis, čia mano širdis,
Juk čia Lietuva...
Ir kodėl gi man taip skaudu...

Domas Rinkevičius, Los Angeles
Šv. Kazimiero mokykla

Rimukas renka nuo grindų pabertus žirnius. Netrukus jam šis darbas nusibosta, ir jis sako senelei:
— Pavargau, dabar tu rink, o aš vadovausiu.

)))

Jurgita turi molinę kiaulytę — taupyklę. Ji ruošiasi pirkti šuniuką ir renka pinigėlius. Dažnai pasižiūri, ar taupyklėlė pakankamai sunki. Vieną dieną Jurgitos senelė pasigyrė, kad nupirko naują paltą. Anūkė klausia, kiek kainavo? Senelė sako:

— Sunkius pinigus!
— Sunkius! — sunerimo mergaitė. — Tai tu sudaužei mano kiaulytę?

)))

Simutis nužinojo, kad senatvėje žmonės žilsta, o kaip visai pasensta — numiršta. Berniukas nejuokais susirūpino. Nubėgęs apsikabino senelę ir pradėjo verkti:

— Senele, nusidažyk plaukus, aš nenoriu, kad tu mirtum.

SURAŠYKITE

Šių žodžių raidės sumaišytos.
Padėkite taisyklingai žodžius surašyti

PAVYZDYS

KŪNO DALYS

suays

asyk

anrak

TURĖTŲ BŪTI

ausys

akys

ranka

NAMINIAI GYVULIAI

siva

rkaėv

psaraš

VAISIAI

viaėet

sėymnlė

aaansnas

MIESTE

tvagė

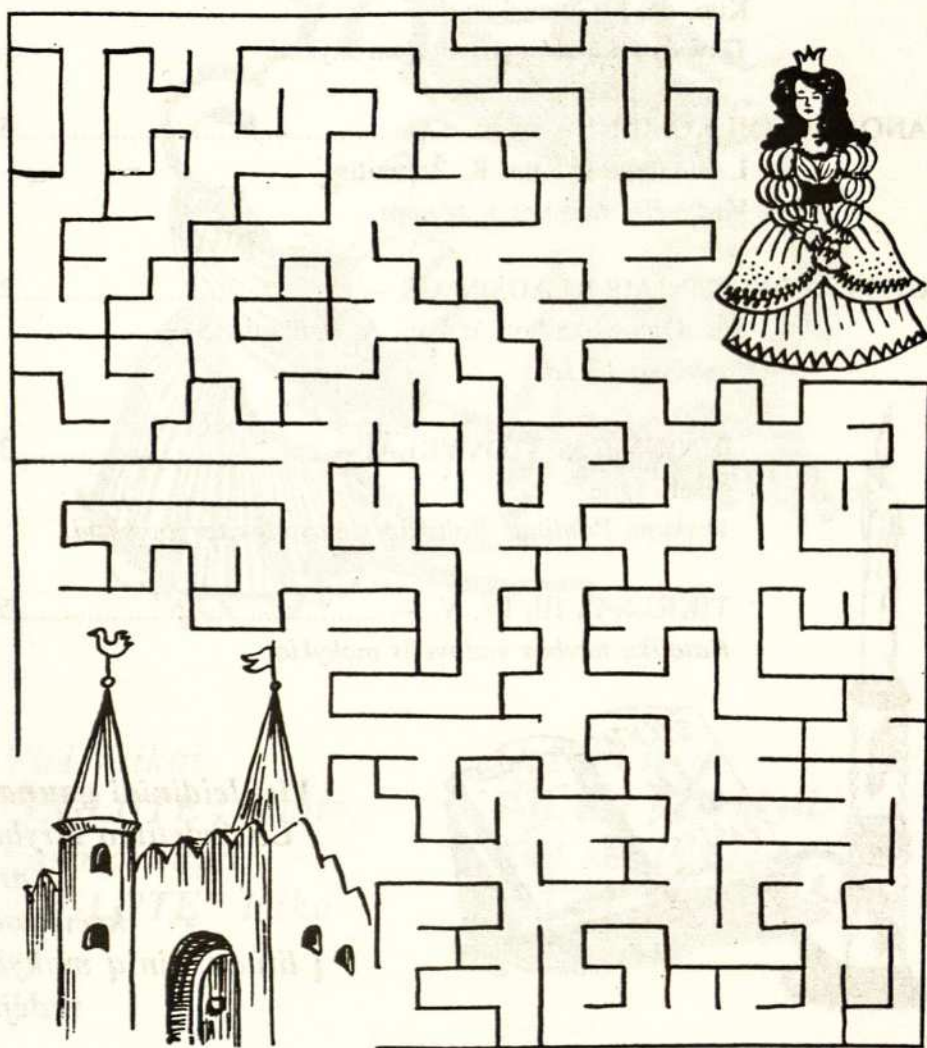
zumujsie

tisgšaliav

KAIP →

Karalatei patekti į savo
RŪMUS ? →

RELIGINIAM AUKLĖJIMUI NAUJAUSI SKAITINIAI

(tęsinys)

ESAME DIEVO ŠEIMA —1.50 dol.

ses. Ona Mikailaitė

Religiniai pratimai vaikams.

KĄ MES TIKIME —4 dol.

kun. dr. K.P. Celiešius

Tikėjimo tiesų santrauka jaunimui.

KRIKŠČIONYBĖ LIETUVOJE —4 dol.

Kun. dr. J. Gutauskas

Tikybės vadovėlis aštuntajam skyriui.

MANO PIRMOJI KOMUNIJA —5 dol.

I. Bublienė ir Kun. K. Žemaitis

Vadovėlis vaikams ir tėvams.

PRATIMAI RELIGINIAIS KLAUSIMAIS —2 dol.

Ses. Ona Mikailaitė ir kun. A. Saulaitis, SJ

Jaunimui 12-18.

RINKINĖLIS STOVYKLAI —3 dol.

seselė Ignė

Vyskupo Pauliaus Baltakio sielovados tarybos leid.

TIKIU I, II, III, IV, V. —5 dol.

Katalikų tikybės vadovėlis mokyklai.

*Visi leidiniai gaunami
LB Švietimo taryboje
arba
kreipiantis
į lituanistinių mokyklų
vedėjus.*

Visi vaikai
"EGLUTĖ" skaito,
Savo draugu
"EGLUTĖ" laiko.

Skubėk ir tu
Pas tėtį paprašyti,
Kad reikia tau
"EGLUTĖ" užsakyti.

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260